

MARIA JOSEP CASTILLO

La verema, la vinya i el vi per llegir

La tardor és temps de verema, i totes les estacions, temps de llibres. En aquesta secció de fonts ragen avui dues obres que tenen la verema, la vinya i el vi com a protagonistes.

La verema

Fa ja vint-i-un anys de la publicació d'aquest opuscle que, ara per ara, és l'única obra existent sobre la verema a la vila d'Argenton.

Assumpta Bova és va encarregar de recollir una sèrie de dades sobre aquesta activitat en la que Argenton no destaca especialment, però on malgrat tot l'activitat

vitivinícola no ha mort del tot.

Can Serra del Puig és la casa de pagès on es va seguir el procés de la verema, recollit en imatges per Michael Gavin en una gravació en vídeo. La publicació de l'opuscle coincidí també amb una exposició sobre el mateix tema.

A la presentació del contingut de l'opuscle segueixen dos breus capítols dedicats al conreu de la vinya un i, l'altre, a la verema pròpiament dita. Se'ns parla del tipus de terra adient per a plantar ceps, de quan i com s'empelten, de les atencions que la vinya necessita depenent de l'estació de l'any i de la culminació de tot el procés, la verema, que inicia el camí que converteix el raïm en vi.

A manera de glossari i al llarg de sis pàgines es recullen els mots

relacionats amb la verema, ordenats alfabèticament. Des d'"aixeta" fins "vi novell" un total de seixanta-set entrades definides ens parlen d'un món cada cop més mecanitzat a les grans explotacions, però eminentment manual i casolà a les petites. Eines, feines del camp, malalties dels ceps són il·lustrades amb gravats i fotografies que ens fan més entenedores les definicions.

Per acabar, un recull de vint-i-

vuit dites al voltant de la vinya i el vi, dels menjars que es feien a les vinyes, l'enumeració de trenta-dos tipus de vi i la llegenda indostànica sobre l'origen d'aquest conreu.

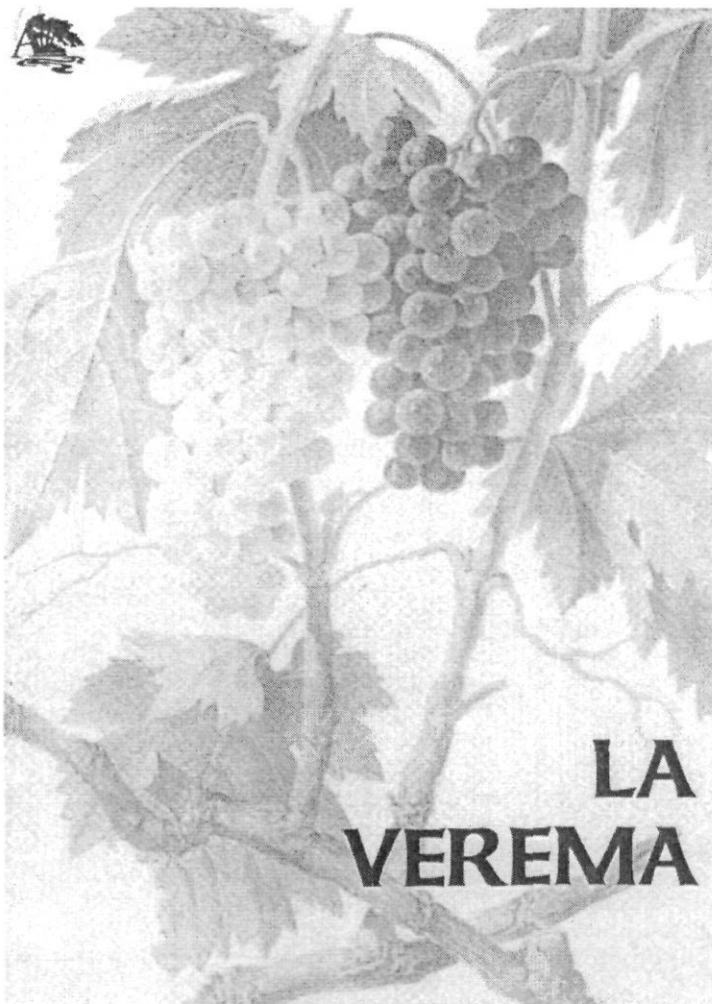
Com una miscel·lània centrada en el món de la verema, aquest opuscle aplega un bocí de tradició que una colla de gent manté viva cada tardor. Un opuscle, per cert, exhaurit en el mercat. Per tant, si el teniu, guardeu-lo com si fos un vi de bona anyada, i gaudiu-lo.

■ Bova, Assumpta

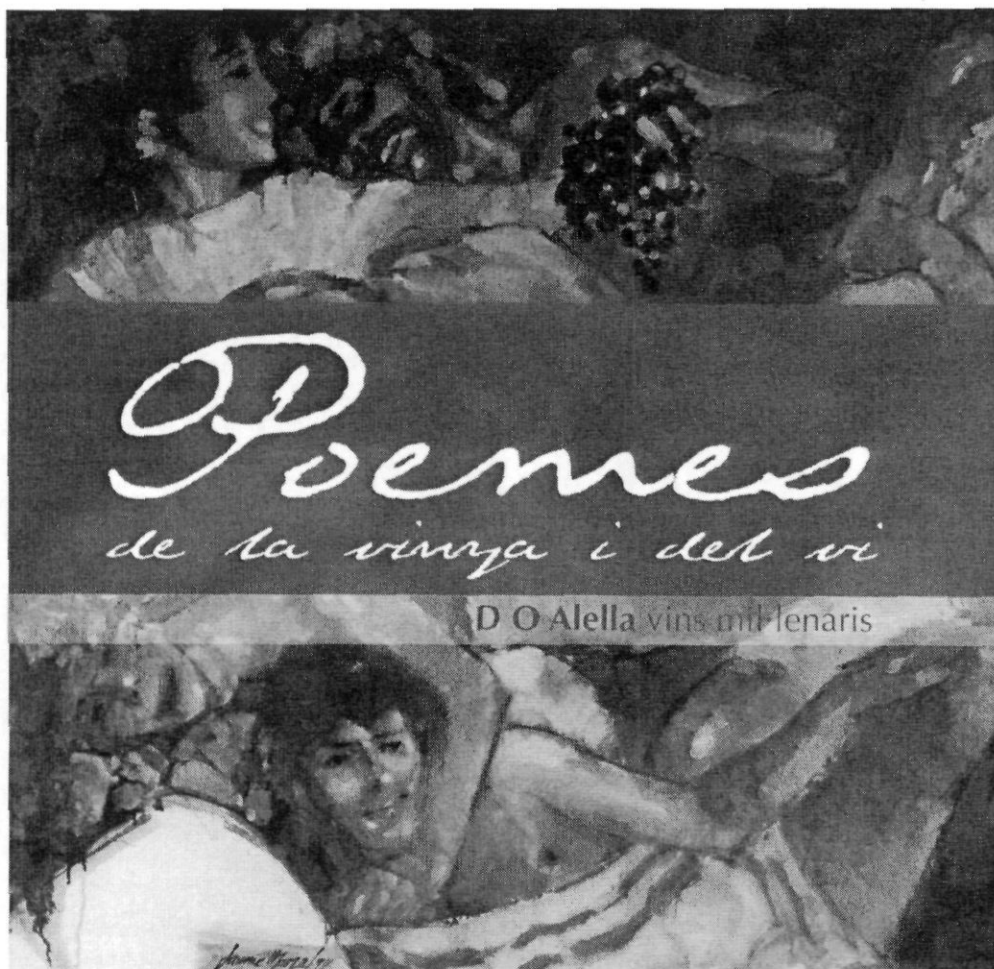
■ *La verema*

■ L'Aixernador: Argenton, 1983

■ 19 pàgines

**LA
VEREMA**

■ Bel, Joana

■ *Poemes de la vinya i el vi*

■ Consell Regulador de la Denominació d'Origen Alella i Institut Català de la Vinya i el Vi. Alella, juny de 2003

■ 131 pàgines

Poemes de la vinya i el vi

Si hi ha una localitat del Maresme lligada actualment al món de la vinya i el vi, és Alella. Ara fa poc més d'un any es va publicar en aquesta localitat un llibre que uneix vi i poesia i que commemora el cinquantè aniversari de l'aparició del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Alella.

Es tracta d'una antologia de poemes agrupats en quatre capítols que pretenen fer-nos veure com el vi no només forma part de la trilogia mediterrània juntament amb l'oli i el blat, sinó que és tema de la literatura universal.

Salvador Artés, president del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Alella i Vicenç Llorca, director general de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya, fan la presentació del recull de poemes, al qual segueix

un apartat que ens introdueix en la tradició vinícola de la vila del Maresme, en la tipologia dels vins que produeix i en el lligam d'aquests amb la gastronomia de la zona.

Els capítols que apleguen poemes s'intercalen amb els dedicats als cellers d'Alella: Can Jonc, Celler Carmenet, Celler Mestre, Celler Parxet i Celler Roura. En aquests darreres apartats es fa una ressenya històrica de l'empresa i es descriuen les seves característiques: nombre d'hectàrees conreades, tipus de vinya, instal·lacions, marques que comercialitza, sistemes de producció, etc.

Poemes d'èpoques i autors ben diversos emplen quatre capítols amb uns suggerents títols: "El vi i la terra", "La solitud i el vi", "La sang dels déus" i "L'embriaguesa amorosa"; per acabar amb una "Lloa a la vinya". Noms tan llu-

nyans en el temps com el rei Salomó, Safo o Ramon Llull, propers com Baudelaire, Verdaguer i Espriu, o més locals com Albert Calls, Maria Oleart o Guida Alzina, inèdites o conegudes, setanta-quatre poesies ens fan gaudir del vi no pas amb el sentit del gust, sinó utilitzant els mots i els sentiments.

Joana Bel ens ofereix al final de l'antologia el llistat d'obres d'on ha seleccionat els poemes, sempre que aquests no siguin inèdits.

Una acurada presentació, les il·lustracions de Consol Escarrà, la portada (una reproducció d'una pintura a l'oli de la sèrie Bàquiques de Jaume Marzal) i el seu contingut, fan d'aquesta publicació un llibre a tenir en compte tant pels amants de la literatura com pels que veuen en el vi no només una beguda, sinó un fragment de cultura.